

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3Tos/21/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6219010200
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alojz Palaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6219010200.1

Uznesenie

Krajský súd Banská Bystrica, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alojza Palaja a sudcov JUDr. Slavoj Sendeckého a JUDr. Mária Šuleja, na neverejnom zasadnutí dňa 5. februára 2020, prejednal sťažnosť odsúdeného P. C., proti uzneseniu Okresného súdu Veľký Krtíš z 18.11.2019 sp.zn. 3Nt/14/2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného P. C. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania vo veci vedenej na Okresnom súde Veľký Krtíš pod sp.zn. 3T/41/2018, v podstate z toho dôvodu, že neboli splnené zákonné podmienky pre povolenie obnovy konania v zmysle ust. § 394 ods. 1 Tr. por.

Protí uzneseniu súdu prvého stupňa podal odsúdený sťažnosť hneď po vyhlásení uznesenia prvostupňovým súdom do zápisnice a následne ju odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu.

Sťažnosťou sa odsúdený domáhal preskúmania napadnutého uznesenia, jeho zrušenia a vrátenia veci na nové prejednanie a rozhodnutie prvostupňovému súdu s tým, že rozhodol napadnutým uznesením nezákonne. V prvom rade uvádza, že vykonaným dokazovaním nebolo preukázané jednoznačne, že sa dopustil predmetného skutku a trestného činu, za ktorý bol rozsudkom okresného súdu uznaný za vinného, pretože sa nevysporiadal s možným jeho vstupom do objektu cez otvor o rozmeroch 25 x 70 cm, tento záver bol prijatý z obžaloby, ktorý vychádza z prípravného konania a na ktorú nezrovnalosť upozornil. Pokiaľ sa tak stalo, poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR č. 7/1998, podľa ktorého procesné pochybenie mu môže vyvolať dôvodné a rozhodné pochybnosti o správnosti právoplatného rozhodnutia a takéto zistenie je dôvodom na povolenie obnovy konania.

Tiež namietal zistenie biologických stôp v objekte školy, kde sa mal vlámať, súd sa vysporiadal s jeho námietkou, že tieto sa mohli dostať na miesto činu aj iným spôsobom, ako napríklad zavlečením inou osobou. Taktiež neboli dospelá jednoznačne zistené a identifikované odcudzené veci a nie je známe, kde sa nachádzajú doteraz. V prípade povolenia obnovy konania bude potrebné vypočuť svedka P. A. a iných svedkov a vykonať aj ďalšie dôkazy.

Následne uvádza, že je pravdou, že došlo z jeho strany k pochybeniu, pokiaľ sa nezúčastnil riadne hlavného pojednávania a tiež nevyužil riadne opravný prostriedok proti rozsudku okresného súdu, k týmto chybám však došlo z nedbanlivosti a nedopatrením a hlavne aj pobytom v cudzine v uvedenom období. Neobstoja konštatovania súdu, že jeho návrh na obnovu konania je účelový, v snahe dosiahnuť zmiernenie trestu, čo on nepopiera a nie je to v rozpore so zákonom.

Krajský súd na základe sťažnosti odsúdeného preskúmal v zmysle ust. § 192 ods. 1 Tr. por. zákonnosť napadnutého uznesenia a konanie uzneseniu predchádzajúce, pritom zistil, že sťažnosť obvineného nie je dôvodná.

Súd prvého stupňa vykonal verejné zasadnutie, vypočul obvineného a tiež svedka A. Z., ktorý vystupoval ako vyšetrovateľ vo veci odsúdeného v prípravnom konaní, pritom uviedol, že vyšetroval viacero vecí odsúdeného, ale nemá voči nemu žiadny priateľský ani nepriateľský vzťah, vo veci však nevykonával

úkony. Mal vykonať výsluch len vo veci neplatenia výživného, pritom mu matka a dcéry uvádzali, že otec je neprávoplatne odsúdený, vraj tam nebol sám, to isté mu povedal pri výsluchu odsúdený, pýtal sa ho, keď tam nebol, s kým bol a v danej veci už vraj podal návrh obnovy konania. Tieto informácie získal len od matky a dcéry, neboli tie poznatky získané v rámci operatívnej činnosti. Odsúdený mu povedal, že je neprávom odsúdený, on mu povedal, že áno, počul to od jeho matky a dcéry. Bol tam s kolegom S. M.. Odsúdený potvrdil, že táto výpoveď svedka je pravdivá a už potom netrval na výpovedi svedka M.. K návrhu na povolenie obnovy konania sa snažil odsúdený dokazovať, že svedok A. Z. mal zistiť operatívnymi prostriedkami, teda nie od príbuzných odsúdeného, že je neprávom odsúdený. Toto tvrdenie odsúdeného bolo vyvrátené výpoveďou práve svedka Z. na neverejnom zasadnutí.

Pokiaľ ide o ďalšie skutočnosti uvádzané odsúdeným, napríklad, že nebolo možné do objektu cez uvedené okno dostať sa jemu pre jeho malé rozmery, táto skutočnosť bola známa a predmetom dokazovania už v pôvodnom konaní. Žiadnu novú skutočnosť k tejto námietke neuvádza, ani dôkaz, ktorý by aj túto skutočnosť spochybňoval do tej miery, aby bolo možné povoliť obnovu konania. Vychádzajúc z týchto skutočností a ostatných dôkazov a úvah o nich v zmysle napadnutého uznesenia, ktoré si odvolací súd osvojil a v ďalšom naň iba poukazuje, dospel aj odvolací súd k jednoznačnému záveru, že u odsúdeného ide o snahu zmeniť právnu kvalifikáciu predmetného skutku krádeže, ktorý bol kvalifikovaný pôvodným rozsudkom podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zák., pritom došlo k novelizácii tohto ustanovenia Trestného zákona novelou účinnou od 01.08.2019 a v súčasnosti by bolo jeho konanie podradené pod ods. 1 § 212 Tr. zák., kde ide o podstatne mylnejšiu trestnú sadzbu. Za týmto účelom sa snažil nájsť a produkovať dôvody, ktoré by mohli viesť k obnove konania, kde po povolení obnovy konania už aj v prípade opätovného preukázania jeho viny by prichádzalo v úvahu uloženie miernejšieho trestu, keď pôvodným rozsudkom 3T/41/2018 bol uznaný za vinného zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zák. a bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere dva roky so zaradením pre výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por., obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Vzhľadom k tomu, že uvedenými dôkazmi a úvahami o nich neboli zistené zákonné podmienky v zmysle citovaného ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. na povolenie obnovy konania vo veci Okresného súdu Veľký Krtíš sp.zn. 3T/41/2018, zákonne rozhodol súd prvého stupňa podľa § 399 ods. 2 Tr. por. a návrh na povolenie obnovy konania odsúdeného zamietol.

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd nezistil v napadnutom uznesení a konaní, ktoré mu predchádzalo žiadne pochybenie, sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.